

ESPAI D'OPINIONS**Nº149**
Abril 2012**Joana Maria de Roque
Company****Periodista****CRISI: A ON SÓN LES CLAUS?**

Pocs dies de vacances de Pasqua, alguna lectura, la ràdio en marxa i els matins notícies de la crisi, i el nostre empobriment col·lectiu, cada vegada més incompreensible i fosc: “ajustaments”, “austeritat”, “reorganització” per dir-nos que cada vegada tenim menys atenció social. Al principi de la crisi es parlava del desgavell de la banca i el deute dels Estats i les Comunitats Autònomes, però l'ull de l'objectiu s'apropa cada vegada més als ciutadans per fer-nos creure que fins ara hem tengut serveis que no ens mereixíem i què això s'ha d'acabar per recuperar una economia “global”

Per Pasqua, com per Nadal hi ha més dinars d'amics o familiars. Se coneixen més històries individuals, de les que no surten als diaris. És “de veritat” que matrimonis joves han perdut la seva casa per mor de la cruel hipoteca. També és molt cert que ja no hi ha manera d'obrir nous camins a la llei de la Dependència, els que tenen ajuts els cobren tard. A Càritas hi va més gent amb vestits cars que va comprar quan tenia “una economia sostenible”. Ho conta una estudiant de Treball Social que veu el seu futur tan negre com el de la gent a la qual atenia quan feia pràctiques. Els centres escolars públics no poden mantenir “la casa” i els renyen si posen llaços a una part o altre. Aquell metge, aquella infermera cobren cada vegada menys, tenen menys recursos i no saben si encara serà pitjor, si hi haurà copagament de receptes o visites i a qui afectarà.

Vares anar a la manifestació?, quina?. Però serveix de res si diuen que més gent de la que es manifesta els va votar?. No deien altres coses els del PP quan se varen presentar a les eleccions?. I me comenta una dona de poble “de veritat” que si hagués sabut que ho farien com ho fan no els hauria votat. No se manifesta. I aconsella a la seva filla que si li diuen que ha de fer més feina pels mateixos doblers no protesti, què n'hi ha que estan pitjor. Por.

Els ciutadans exemplars són ara els que se diuen “emprenedors” que tenen grans idees com crear nous canals per Internet o fer arribar la mel de l'abella al consumidor. Se parla d'ells quan comencen i poc quan acaben. Però això no té res a veure amb la dejectada investigació què no és qüestió de muntar

cadascú un laboratori per investigador. Coneguts acomiadats o què veuen que acabarà el treball de la seva parella diuen a les taules de Pasqua què pensen que les empreses aprofiten la crisi i la reforma laboral per fer el que volen.

¿Potser pitjor?. Segurament (bromes a les taules sobre si ens haurem de fer hortets en els balcons i viure molta més gent a cada casa o pis). La crisi ens afecta a tots menys un quants rics, afortunats i ara amnistiats si no varen pagar a Hisenda. Hi deu haver alguna solució amagada a llocs insospitats dels quals els ciutadans normals no tenim les claus. Per això l'únic que podem fer és demanar las claus i no admetre ni donar per bones tantes portes tancades i tanta foscor.